

opusdei.org

Les paraules del Papa a la JMJ de Madrid (20 d'agost)

Vetlla de pregària amb els joves, visita a la Fundació Institut Sant Josep, trobada amb els comitès organitzadors de la JMJ, homilia en la Santa Missa amb els seminaristes.

29/09/2011

**Santa Missa amb els seminaristes a
la catedral de l'Almudena**

Senyor Cardenal Arquebisbe de
Madrid, venerats germans en

l'episcopat, benvolguts preveres i religiosos, benvolguts rectors i formadors, benvolguts seminaristes, amics tots,

M'alegra profundament celebrar la Santa Missa amb tots vosaltres, que aspireu a ser preveres de Crist per al servei de l'Església i dels homes, i agraeixo les amables paraules de salutació amb què m'heu acollit. Aquesta santa església catedral de Santa Maria la Real de l'Almudena és avui com un immens cenacle on el Senyor celebra amb desig ardent la seva Pasqua amb els qui un dia anheleu presidir en el seu nom els misteris de la salvació. Veient-vos, comprovo de nou com Crist continua cridant joves deixebles per fer-los apòstols seus, romanent així viva la missió de l'Església i l'oferta de l'evangelí al món. Com seminaristes, esteu en camí cap a una meta santa: ser prolongadors de la missió que Crist va rebre del Pare. Cridats per

Ell, heu seguit la seva veu i atrets per la seva mirada amorosa avanceu cap al ministeri sagrat. Poseu els ulls en Ell, que per la seva encarnació és el revelador suprem de Déu al món i per la seva resurrecció és el complidor fidel de la seva promesa. Doneu-li gràcies per aquesta mostra de predilecció que té amb cada un de vosaltres.

La primera lectura que hem sentit ens mostra Crist com el nou i definitiu prevere, que va fer de la seva existència una ofrena total. L'antífona del salm se li pot aplicar perfectament, quan, en entrar al món, adreçant-se al Pare, va dir: "Sóc aquí per fer la teva voluntat" (cf. *Sal* 39, 8-9). En tot cercava agradar: parlant i actuant, recorrent els camins o acollint els pecadors. El seu viure va ser un servei i el seu desviure una intercessió perenne, posant-se en nom de tots davant el Pare com a primogènit de molts

germans. L'autor de la carta als Hebreus afirma que amb aquest lliurament va perfeccionar per sempre els qui estàvem cridats a compartir la seva filiació (cf. *He 10,14*).

L'Eucaristia, institució de la qual ens parla l'evangeli proclamat (cf. *Lc 22,14-20*), és l'expressió real d'aquest lliurament incondicional de Jesús per tothom, també per aquells que el traïen. Lliura el seu cos i la seva sang per la vida dels homes i en remissió dels seus pecats. La sang, signe de la vida, ens va ser donada per Déu com aliança, per tal que puguem posar la força de la seva vida, allà on regna la mort a causa del nostre pecat, i així destruir-lo. El cos esquinçat i la sang abocada de Crist, és a dir, la seva llibertat lliurada, s'han convertit pels signes eucarístics en la nova font de la llibertat redimida dels homes. En Ell tenim la promesa d'una redempció definitiva i l'esperança

certa dels béns futurs. Per Crist sabem que no som caminants vers l'abisme, cap al silenci del no-res o de la mort, sinó viatgers cap a una terra de promissió, cap a Ell que és la nostra meta i també el nostre principi.

Estimats amics, us prepareu per ser apòstols amb Crist i com Crist, per ser companys de viatge i servidors dels homes. Com viure aquests anys de preparació? Abans que res, han de ser anys de silenci interior, de permanent pregària, de constant estudi i d'inserció gradual en les accions i estructures pastorals de l'Església. Església que és comunitat i institució, família i missió, creació de Crist pel seu Sant Esperit i alhora resultat dels qui la conformem amb la nostra santedat i amb els nostres pecats. Així ho ha volgut Déu, que no té inconvenient a fer, de pobres i pecadors, amics seus i instruments per a la redempció del gènere humà.

La santedat de l'Església és sobretot la santedat objectiva de la mateixa persona de Crist, del seu evangeli i dels seus sagraments, la santedat d'aquella força de dalt que l'anima i impulsa. Nosaltres hem de ser sants per no crear una contradicció entre el signe que som i la realitat que volem significar.

Mediteu bé aquest misteri de l'Església, vivint els anys de la vostra formació amb profunda alegria, en actitud de docilitat, de lucidesa i de radical fidelitat evangèlica, així com en amorosa relació amb el temps i les persones enmig de les quals viviu. Ningú tria el context ni els destinataris de la seva missió. Cada època té els seus problemes, però Déu dóna en cada temps la gràcia oportuna per assumir-los i superar-los amb amor i realisme. Per això, en qualsevol circumstància en què es trobi, i per dura que aquesta sigui, el sacerdot ha de fructificar en tota

classe d'obres bones, guardant per això sempre vives en el seu interior les paraules del dia de la seva ordenació, aquelles amb les quals se l'exhortava a configurar la seva vida amb el misteri de la creu del Senyor.

Configurar-se amb Crist comporta, estimats seminaristes, identificar-se cada vegada més amb Aquell que s'ha fet per nosaltres servent, sacerdot i víctima. Configurar-se amb Ell és, en realitat, la tasca en la qual el sacerdot ha de gastar tota la seva vida. Ja sabem que ens sobrepassa i no assolirem plenament, però, com diu sant Pau, correm cap a la meta esperant aconseguir-la (cf. *Fl* 3,12-14).

Però Crist, Summe Sacerdot, és també el Bon Pastor, que té cura de les seves ovelles fins a donar la vida per elles (cf. *Jn* 10,11). Per imitar també, en això, el Senyor, el vostre cor ha d'anar madurant en el

Seminari, estant totalment a disposició del Mestre. Aquesta disponibilitat, que és do de l'Esperit Sant, inspira la decisió de viure el celibat pel Regne del cel, el despreniment dels béns de la terra, l'austeritat de vida i l'obediència sincera i sense dissimular-ho.

Demaneu-li, doncs, a Ell, que us concedeixi imitar-lo en la seva caritat fins a l'extrem per a tothom, sense defugir els allunyats i pecadors, de manera que, amb la vostra ajuda, es converteixin i tornin al bon camí. Demaneu-li que us ensenyi a estar molt a prop dels malalts i dels pobres, amb senzillesa i generositat. Afrontar aquest repte sense complexos ni mediocritat, sinó que com una forma bella de realitzar la vida humana en gratuïtat i en servei, essent testimonis de Déu fet home, missatgers de l'altíssima dignitat de la persona humana i, per tant, els seus defensors incondicionals.

Recolzats en el seu amor, no us deixeu intimidar per un entorn en el qual es pretén excloure Déu i en què el poder, el tenir o el plaer sovint són els principals criteris pels quals es regeix l'existència. Potser us menyspreïn, com se sol fer amb els qui evoquen cap a metes més altes o desemmascaren els ídols davant els qui avui molts es postren. Serà llavors quan una vida profundament arrelada en Crist es mostri realment com una novetat i atregui amb força als qui de debò cerquen Déu, la veritat i la justícia.

Encoratjats pels vostres formadors, obriu la vostra ànima a la llum del Senyor per veure si aquest camí, que requereix valentia i autenticitat, és el vostre, avançant cap al sacerdoci només si esteu fermament convençuts que Déu us crida a ésser els seus ministres i plenament decidits a exercir-lo obeint les disposicions de l'Església.

Amb aquesta confiança, apreneu d'Aquell que es va definir a si mateix com a benèvol i humil de cor, deslligant-se, per això, de tot desig mundà, de manera que no us cerqueu a vosaltres mateixos, sinó que amb el vostre comportament edifiqueu els vostres germans, com va fer el sant patró del clergat secular espanyol, sant Joan d'Àvila. Animats pel seu exemple, mireu, sobretot, la Mare de Déu, Mare dels sacerdots. Ella sabrà forjar la vostra ànima segons el model de Crist, el seu diví Fill, i us ensenyarà sempre a custodiar els béns que Ell va adquirir al Calvari per a la salvació del món. Amén.

Trobada amb els Comitès Organitzadors de la JMJ Madrid 2011

Estimats amics,

Em complau rebre-us en aquesta Nunciatura Apostòlica per agrair-vos

vivament tot el que heu dut a terme per l'organització d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut.

Sé molt bé que, des del moment que es va fer pública la notícia que l'arxidiòcesi de Madrid havia estat escollida com a seu d'aquesta iniciativa, el senyor cardenal Antonio María Rouco Varela va posar en marxa els treballs del Comitè Organitzador Local, en el qual, amb un profund sentit eclesial i extraordinari afecte al Vicari de Crist, han col·laborat els responsables de les diverses àrees que es troben implicades en un esdeveniment d'aquesta magnitud, coordinats per monsenyor César Augusto Franco Martínez. Només l'amor a l'Església i l'afany per evangelitzar els joves expliquen aquest compromís tan generós en temps i energies, que donarà un fruit apostòlic abundant. Durant mesos heu lliurat el millor de vosaltres

mateixos al servei de la missió de l'Església. Déu us ho premiarà amb el cent per u. No només a vosaltres, sinó a les vostres famílies i institucions, que amb abnegació han sostingut la vostra dedicació i cura. Si, com diu Jesús, ni un got d'aigua donat en nom seu quedarà sense recompensa, molt més el lliurament diari i permanent a l'organització d'un fet eclesial de tant de relleu com el que estem vivint! Gràcies a cada un de vosaltres.

De la mateixa manera, vull manifestar la meva gratitud als membres de la Comissió Mixta, formada per l'arquebisbat de Madrid i les administracions de l'Estat, de la Comunitat de Madrid i de l'ajuntament de la Vila, que, també des de l'inici de la preparació d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut, es va constituir amb la mirada posada en els centenars de milers de joves pelegrins que han

arribat a Madrid, ciutat oberta, formosa i solidària. Certament, sense aquesta col·laboració sol·lícita, no s'hauria pogut realitzar un esdeveniment de tanta complexitat i transcendència. Referent a això, sé bé que les diverses entitats s'han posat a disposició del Comitè Organitzador Local, sense escatimar esforços i en un clima d'amable cooperació, que honora a aquesta noble Nació i al reconegut esperit d'hospitalitat dels espanyols.

L'eficàcia d'aquesta comissió manifesta que no només és possible la col·laboració entre l'Església i les institucions civils, sinó que, quan s'orienten al servei d'una iniciativa de tan llarg abast, com és aquesta que ens ocupa, es fa veritat el principi que el bé integra a tots en la unitat. Per això, vull expressar als representants de les respectives administracions, que han treballat intrèpidament per l'èxit d'aquesta

Jornada Mundial, el meu més sentit i cordial agraïment en nom de l'Església i dels joves que gaudeixen en aquests dies de la vostra acollida i sol·licitud.

Per a tots vosaltres, les vostres famílies i institucions, invoco del Senyor l'abundància dels seus dons. Moltes gràcies.

Visita a la Fundació Institut Sant Josep

Senyor Cardenal Arquebisbe de Madrid, estimats germans en l'episcopat, benvolguts preveres i religiosos de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, distingides autoritats, estimats joves, familiars i voluntaris aquí presents,

Gràcies de cor per l'amable salutació i la cordial acollida que m'heu dispensat.

Aquesta nit, abans de la vigília de pregària amb els joves d'arreu del món que han vingut a Madrid per participar en aquesta Jornada Mundial de la Joventut, tenim ocasió de passar alguns moments junts i així poder manifestar la proximitat i l'estima del Papa per cada un de vosaltres, per les vostres famílies i per totes les persones que us acompanyen i cuiden en aquesta Fundació de l'Institut Sant Josep.

La joventut, ho hem recordat altres vegades, és l'edat en què la vida es revela a la persona amb tota la riquesa i plenitud de les seves potencialitats, impulsant la recerca de metes més altes que li donin sentit. Per això, quan el dolor apareix en l'horitzó d'una vida jove, quedem desconcertats i potser ens preguntem: Pot seguir sent gran la vida quan hi irromp el sofriment? Referent a això, en la meua encíclica sobre l'esperança cristiana, deia: "La

grandesa de la humanitat està determinada essencialment per la seva relació amb el sofriment i amb el qui pateix (...). Una societat que no aconsegueix acceptar els qui pateixen i no és capaç de contribuir mitjançant la compassió que el patiment sigui compartit i suportat també interiorment, és una societat cruel i inhumana" (*Spe salvi*, 38).

Aquestes paraules reflecteixen una llarga tradició d'humanitat que brolla de l'ofertament que Crist fa de si mateix a la Creu per nosaltres i per la nostra redempció. Jesús i, seguint les empremtes, la Mare Dolorosa i els sants són els testimonis que ens ensenyen a viure el drama del sofriment per al nostre bé i la salvació del món.

Aquests testimonis ens parlen, sobretot, de la dignitat de cada vida humana, creada a imatge de Déu. Cap aflicció és capaç d'esborrar aquesta empremta divina gravada en

el més profund de l'home. I no només des de que el Fill de Déu va voler abraçar lliurement el dolor i la mort, la imatge de Déu la tenim també en el rostre de qui pateix. Aquesta especial predilecció del Senyor per aquells que pateixen ens porta a mirar l'altre amb ulls nets, per donar-li, a més de les coses externes que necessita, la mirada d'amor que necessita. Però això, tan sols és possible realitzar-ho com a fruit d'una trobada personal amb Crist. D'això en sou ben conscients vosaltres, religiosos, familiars, professionals de la salut i voluntaris que viviu i treballeu quotidianament amb aquests joves. La vostra vida i dedicació proclamen la grandesa a la qual està cridat l'home: compadir i acompanyar per amor a qui pateix, com ha fet Déu mateix. I en la vostra bella tasca ressonen també les paraules evangèliques: "*tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus*

més petits, a mi m'ho fèieu " (Mt 25, 40).

D'altra banda, vosaltres sou també testimonis del bé immens que constitueix la vida d'aquests joves per a qui està al seu costat i per a la humanitat sencera. De manera misteriosa però molt real, la seva presència suscita en els nostres cors, sovint endurits, una tendresa que ens obre a la salvació. Certament, la vida d'aquests joves canvia el cor dels homes i, per això, estem agraïts al Senyor per haver-los conegut.

Estimats amics, la nostra societat, en la qual massa sovint es posa en dubte la dignitat inestimable de la vida, de cada vida, us necessita: vosaltres contribuïu decididament a edificar la civilització de l'amor. Més encara, sou protagonistes d'aquesta civilització. I com a fills de l'Església oferiu al Senyor les vostres vides, amb les seves penes i les seves

alegries, col·laborant amb Ell i entrant "a formar part d'alguna manera del tresor de compassió que necessita el gènere humà" (*Spe salvi*, 40).

Amb afecte entranyable, i per intercessió de sant Josep, de sant Joan de Déu i de sant Benet Menni, us encomano de tot cor a Déu nostre Senyor: que Ell sigui la vostra força i el vostre premi. Del seu amor sigui signe la Benedicció Apostòlica que us imparteixo a vosaltres i a tots els vostres familiars i amics. Moltes gràcies.

Vetlla de pregària amb els joves

Estimats amics,

Us saludo a tots, però en particular els joves que m'han formulat les seves preguntes, i els agraeixo la sinceritat amb què han plantejat les seves inquietuds, que expressen en certa manera l'anhel de tots vosaltres

per aconseguir alguna cosa gran a la vida, alguna cosa que us doni plenitud i felicitat.

Però, com pot un jove ser fidel a la fe cristiana i seguir aspirant a grans ideals en la societat actual? En l'evangelí que hem sentit, Jesús ens dóna una resposta a aquesta important qüestió: « *Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor* » (Jn 15, 9).

Sí, estimats amics, Déu ens estima. Aquesta és la gran veritat de la nostra vida i la que dóna sentit a tota la resta. No som fruit de la casualitat o la irracionalitat, sinó que en l'origen de la nostra existència hi ha un projecte d'amor de Déu.

Romandre en el seu amor significa llavors viure arrelats en la fe, perquè la fe no és la simple acceptació d'unes veritats abstractes, sinó una relació íntima amb Crist que ens

porta a obrir el nostre cor a aquest misteri d'amor i a viure com a persones que se saben estimades per Déu.

Si esteu en l'amor de Crist, arrelats en la fe, trobareu, fins i tot enmig de contrarietats i sofriments, l'arrel del goig i l'alegria. La fe no s'oposa als vostres ideals més alts, al contrari, els exalta i perfecciona. Estimats joves, no us conformeu amb menys que la Veritat i l'Amor, no us conformeu amb menys que Crist.

Precisament ara, en què la cultura relativista dominant renuncia a la recerca de la veritat, que és l'aspiració més alta de l'esperit humà, i la menysprea hem de proposar amb coratge i humilitat el valor universal de Crist, com a salvador de tots els homes i font d'esperança per a la nostra vida. Ell, que va prendre damunt seu les nostres afliccions, coneix bé el

misteri del dolor humà i mostra la seva presència amorosa en tots els que pateixen. Aquests, al seu torn, units a la passió de Crist, participen molt de prop en la seva obra de redempció. A més, la nostra atenció desinteressada als malalts i postergats sempre serà un testimoni humil i callat del rostre compassiu de Déu.

Estimats amics, que cap adversitat no us paralizzi. No tingueu por del món, ni del futur, ni de la vostra debilitat. El Senyor us ha atorgat viure en aquest moment de la història, perquè gràcies a la vostra fe ressoni el seu nom en tota la terra.

En aquesta vetlla de pregària, us convido a demanar a Déu que us ajudi a descobrir la vostra vocació en la societat i en l'Església i a perseverar-hi amb alegria i fidelitat. Val la pena acollir en el nostre interior la crida de Crist i seguir amb

valentia i generositat el camí que ell ens proposi.

A molts, el Senyor els crida al matrimoni, en què un home i una dona, formant una sola carn (cf. *Gn 2, 24*), es realitzen en una profunda vida de comunió. És un horitzó lluminós i exigent alhora. Un projecte d'amor veritable que es renova i aprofundeix cada dia compartint alegries i dificultats, i que es caracteritza per un lliurament de la totalitat de la persona. Per això, reconèixer la bellesa i bondat del matrimoni, significa ser conscients que només un àmbit de fidelitat i indissolubilitat, així com d'obertura al do diví de la vida, és l'adequat a la grandesa i dignitat de l'amor matrimonial.

A altres, en canvi, Crist els crida a seguir-lo més de prop en el sacerdoci o la vida consagrada. Que bonic és saber que Jesús et busca, es fixa en tu

i amb la seva veu inconfusible et diu també a tu: «Segueix-me!» (cf. *Mc 2,14*).

Estimats joves, per descobrir i seguir fidelment la forma de vida a la qual el Senyor us crida a cada un, és indispensable estar en el seu amor com a amics. I, com es manté l'amistat si no és amb el tracte freqüent, la conversa, el fet d'estar junts i de compartir il·lusions o penes? Santa Teresa de Jesús deia que l'oració és «tractar d'amistat, estant moltes vegades tractant a soles amb qui sabem que ens estima» (cf. *Llibre de la vida*, 8).

Us convido, doncs, a romandre ara en l'adoració a Crist, realment present en l'Eucaristia. A dialogar-hi, a posar davant seu les vostres preguntes i a escoltar-lo. Estimats amics, jo prego per vosaltres amb tota l'ànima. Us prego que reseu també per mi. Demanem-li al Senyor

en aquesta nit que, atrets per la bellesa del seu amor, visquem sempre fidelment com a deixebles seus. Amén.

Benvolguts amics, gràcies per la vostra alegria i resistència. La vostra força és més gran que la pluja. Gràcies. El Senyor amb la pluja ens ha enviat moltes benediccions. També amb això sou un exemple.

Salutació en francès

Estimats joves de llengua francesa, estigueu orgullosos per haver rebut el do de la fe, que il·luminarà la vostra vida en tot moment. Recolzeu-vos en la fe d'aquells que són a prop vostre, en la fe de l'Església. Gràcies a la fe estem fonamentats en Crist. Trobeu-vos amb altres per aprofundir-hi, participeu en l'Eucaristia, misteri de la fe per excel·lència. Només Crist pot respondre a les vostres aspiracions. Deixeu-vos conquerir per Déu

perquè la vostra presència doni a l'Església un impuls nou.

Salutació en anglès

Estimats joves, en aquests moments de silenci davant del Santíssim Sagrament, elevem les nostres ments i cors a Jesucrist, el Senyor de les nostres vides i del futur. Que Ell vessi el seu Esperit sobre nosaltres i sobre tota l'Església, perquè siguem promotors de llibertat, reconciliació i pau arreu del món.

Salutació en alemany

Estimats joves de llengua alemanya. En el fons, el que el nostre cor desitja és el bo i bonic de la vida. No permeteu que els vostres desitjos i anhels caiguin en el buit, sinó que feu que cobrin força en Crist. Ell és el fonament ferm, el punt de referència segur per viure.

Salutació en italià

M'adreço ara als joves de llengua italiana. Estimats amics, aquesta Vetlla restarà en la vostra vida com una experiència inoblidable.

Conserveu la flama que Déu ha encès en els vostres cors en aquesta nit: procureu que no s'apagui, nodriu-la cada dia, compartiu-la amb els vostres coetanis que viuen a la foscor i busquen una llum per al seu camí. Gràcies. Adéu. Fins demà.

Salutació en portuguès

Els meus estimats amics, us convido a establir un diàleg personal amb Crist, exposant-li els vostres dubtes i sobretot escoltant-lo. El Senyor és aquí i us crida. Joves amics, val la pena escoltar en el nostre interior la Paraula de Jesús i caminar seguint els seus passos. Demaneu al Senyor que us ajudi a descobrir la vostra vocació en la vida i en l'Església, i persevereu en ella amb alegria i fidelitat, sabent que Ell mai no us

abandonarà ni us trairà. Ell és amb nosaltres fins a la fi del món.

Salutació en polonès

Estimats amics procedents de Polònia. Aquesta vigília d'oració està plena de la presència de Crist. Segurs del seu amor, apropieu-vos a Ell amb la flama de la vostra fe. Ell us omplirà de la seva vida. Edifiqueu la vostra vida sobre Crist i el seu Evangeli. Us beneeixo de cor.

EN ACABAR LA VIGÍLIA

Estimats joves,

Hem viscut una aventura junts. Fermes en la fe en Crist heu resistit la pluja. Abans de marxar, vull donar-vos la bona nit a tots. Que descanseu bé. Gràcies pel sacrifici que esteu fent i que no dubto que oferireu generosament al Senyor. Ens veiem demà, si Déu vol, en la celebració eucarística. Us espero a tots. Us dono

les gràcies pel meravellós exemple
que heu donat. Igual que aquesta nit,
amb Crist podreu sempre afrontar
les proves de la vida. No ho oblideu.
Gràcies a tots.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/les-
paraules-del-papa-a-la-jmj-de-
madrid-20-dagost/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/les-paraules-del-papa-a-la-jmj-de-madrid-20-dagost/) (16/08/2025)